

*In loving memory of
Karmany Karagasingham*

14th April 1937 - 6th February 2024

அமரர்.

திருமதி.கண்மணி கனகசிங்கம்

2024.08.06

சமர்ப்பணம்

அன்போடும் பண்போடும்
பாசத்தோடும் எம்மை வளர்த்து
எம் வாழ்வில் நல்
வழி காட்டியாக இருந்து
இன்று தெய்வத்தோடு
கலந்துவிட்ட எமது
அன்புத் தெய்வத்தின்
திருவடிகளில் இம்மலரைச்
சமர்ப்பிக்கின்றோம்.
ஓம் சாந்தி! சாந்தி!! சாந்தி!!!

குடும்பத்தினர்

சிவமயம்

“வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வானுறையும்
தெய்வத்துள் வைக்கப் படும்.”

அமரர்.

கண்மணி கனகசிங்கம்

சோபகிருது வருடம் சுடர் தைத்திங்கள் சோமவாரம்
அபரபட்சத் துவாரசித் திதியதனில் - பூவுலகின்
பாபவினை விடுத்தப் பரமபதம் கண்டார்
பூநிகர்த்த மாது புகழ்கண்மணி என்று புகல்

மலர்வு

1937.04.14

உதிர்வு

2024.02.06

உ
சிவமயம்

பஞ்சபுராணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

தேவாரம்

சலம்பு வொடு தூபம் மறந்தறியேன்
தமிழோடிசை பாடல் மறந்தறியேன்
நலந் தீங்கிலும் உன்னை மறந்தறியேன்
உன்நாமம் என் நாவில் மறந்தறியேன்
உலந்தார் தலையிற் பலி கொண்டுமல்வாய்
உடலுள்ளுறு சூலை தவிர்த்தருளாய்
அலந்தேன் அடியேன் அதிகைக் கெடில
வீரட்டான துறை அம்மானே.

திருவாசகம்

பால்நினைந் தூட்டுந் தாயினுஞ் சாலப்
பரிந்துநீ பாவியே னுடைய
ஊனினை உருக்கி உள்ளொளி பெருக்கி
உலப்பிலா ஆனந்த மாய
தேனினைச் சொரிந்து புறம்புறந் திரிந்த
செல்வமே சிவபெரு மானே
யானுனைத் தொடர்ந்து சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே

திருவிசைப்பா

கற்றவர் விழுங்கும் கற்பகக் கனியைக்
கரையிலாக் கருணைமா கடலை
மற்றவர் அறியா மாணிக்க மலையை
மதிப்பவர் மனமணி விளக்கைச்
செற்றவர் புரங்கள் செற்றஎம் சிவனைத்
திருவீழி மிழலைவீற் றிருந்த
கொற்றவன் றன்னைக் கண்டுகண் டுள்ளம்
குளிரஎன் கண்குளிர்த் தனவே

திருப்பல்லாண்டு

சீரும் திருவும் பொலியச் சிவலோக நாயகன் சேவடிக்கீழ்
ஆரும் பெறாத அறிவுபெற்ற நேன்பெற்ற தார்பெறு வார்உலகில்
ஊரும் உலகும் கழற உழறி உமைமண வாளனுக்காட்
பாரும் விசும்பும் அறியும் பரிசுநாம் பல்லாண்டு கூறுதுமே

திருப்புராணம்

இறவாத இன்ப அன்பு வேண்டிப்பின் வேண்டு கின்றார்
பிறவாமை வேண்டும் மீண்டும் பிறப்புண்டேல் உன்னை என்றும்
மறவாமை வேண்டும் இன்னும் வேண்டும்நான் மகிழ்ந்து பாடி
அறவாநீ ஆடும் போதன் அடியின்கீழ் இருக்க என்றார்

திருப்புகழ்

பத்தியால் யானுனைப்	பலகாலும்
பற்றியே மாதிருப்	புகழ்பாடி
முத்தனா மாறெனைப்	பெருவாழ்வின்
முத்தியே சேர்வதற்	கருள்வாயே
உத்தமா தானசற்	குணர்நேயா
ஒப்பிலா மாமணிக்	கிரிவாசா
வித்தகா ஞானசத்	திநிபாதா
வெற்றிவே லாயுதப்	பெருமாளே.

வாழ்த்து

வான் முகில் வழாது பெய்க மலிவளம் சுரக்க மன்னன்
கோன் முறை அரசு செய்க குறைவு இலாது உயிர்கள் வாழ்க
நான் மறை அறங்கள் ஓங்க நல்தவம் வேள்வி மல்க
மேன்மை கொள் சைவ நீதி விளங்குக உலகம் எல்லாம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

அமரர் கண்மணி கனகசிங்கம் வாழ்வியல் பார்வை

இந்து சமுத்திரத்தின் முத்தான இலங்கைத் திருநாட்டில் கடல் வளமும், நிலவளமும் செழித்தோங்கும் யாழ் மண்ணில் புனித பூமியாம் மானிப்பாய் என்னும் அழகிய கிராமத்தில் 14.04.1937 அன்று வேலுப்பிள்ளை அன்னம்மா தம்பதிகளுக்கு ஜனனமாகியவரே அமரர் கண்மணி ஆவார்.

காலப்போக்கில் பிறந்த மண்ணை விட்டு காலத்தின் தேவையும், கடவுளின் நியதிக்கமையவும் எழில் கொஞ்சும் மலையகமாம் ஹற்றன் மாநகரில் தனது அருமைக் கணவர் Dr. அண்ணாமலை கனகசிங்கம் அவர்களைக் கரம் பிடித்து இனிதான இல்லற வாழ்வையும் மகிழ்வான ஆசிரியர் பணியையும் தொடர்ந்தார். ஹற்றன் ஹைலன்ஸ் கல்லூரியில் ஆசிரியராகப் பணியாற்றி மலையக மாணவர்களின் ஆங்கில மொழிக்கல்வி வளர்ச்சிக்கு அரும்பாடுபட்டார்.

இக்காலப் பகுதியில் தலவாக்கலையில் இயங்கி வந்த அரசினர் ஆசிரியர் கலாசாலையில் பகுதி நேர விரிவுரையாளராகப் பணியாற்றிய அவர் தொடர்ந்து கொட்டகலை யதன்சைட் ஆசிரியர் கலாசாலையிலும் விரிவுரையாளராகப் பணியாற்றி வந்தார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. எவ்வாறாயினும் தனது கணவர் Dr. கனகசிங்கம் அவர்கள் 1984ம் வருடம் காலமானதைத் தொடர்ந்து தனது வாழ்நாளில் பல்வேறு சவால்களுக்கு முகம் கொடுத்து துணிச்சலோடும், மிகுந்த நம்பிக்கையோடும் வாழத் தன்னை அர்ப்பணித்துக் கொண்ட தீரம் மிக்க நெஞ்சுடையவர் ஆவார்.

இவ்வேளையிலும் ஓர் ஆண் உட்பட ஆறு பிள்ளைகளையும் தனது உழைப்பால் உயரச் செய்த உத்தமி என்றே அவரைக் கூற வேண்டும். கலாசாலைவாழ்வில் அவர் ஆற்றிய பணி அளப்பரியது. ஆசிரிய பயிற்சிக்காக வருகை தந்த ஆயிரக்கணக்கான ஆசிரிய மாணவர்களுக்கு ஆங்கில மொழியை மிக இலகுவாகவும், வாஞ்சையுடனும் கற்றுக் கொள்ளும் வகையில் வழிகாட்டியவர். இன்றும் அவரிடம் ஆங்கில மொழியைக் கற்றுத் தேர்ச்சி பெற்றவர்கள் அவரை மறந்துவிடவில்லை.

இன்பமும் துன்பமும் நிறைந்தது தான் மனித வாழ்க்கை என்பதற்கிணங்க 1991ம் ஆண்டு அவரது மகிழ்வான குடும்பத்தில் ஒரு பேரிழப்பைச் சந்தித்தார். அது தான் அவரது ஒரே மகன் கடலில் நீராடிய வேளையில் ஏற்பட்ட உயிர் இழப்பு. அத்தகைய துயரமான நிலையிலும் மீண்டு தனது ஐந்து புத்திரிகளையும் கண்கலங்காது பாதுகாத்து வாழ்ந்து வந்த துணிச்சல் மிக்க பெண் இவராவர்.

பிறவியிலே பிறருக்கு உதவும் மனப்பாங்கும் கருணை நிறைந்த உள்ளமும் சாந்த குணமும் கொண்ட இவர் ஓய்வுக்குப் பின் ஐந்து பிள்ளைகள் பேரப்பிள்ளைகள் சூழ லண்டன் மாநகரில் மகாராணியாக வாழ்ந்து வந்தார். தனது மொழிப் புலமையால் அந்நிய இனத்தாருடன் மிகுந்த அன்னியோன்யமாக வாழ்ந்து அனைவரதும் அன்புக்குரியவராகத் திகழ்ந்தார். ஆசை தீர அனைத்துப் பேரக் குழந்தைகளுடனும் இறுதிக்காலத்தை கழித்த அவர் 06.02.2024 அன்று இவ்வுலகை விட்டு இறைவனடி சேர்ந்தார். இவரது துணிச்சலும் நம்பிக்கையும் நேர்மையான குணமும் மனித வாழ்வில் ஒவ்வொருவரும் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய அவசியமான பண்புகளாகும்.

எனவே அவர் நினைவுகளைச் சுமந்த பல அன்பு உள்ளங்களின் நினைவாக இம் மலரை வெளியிட்டு வைப்பதில் மன நிறைவு அடைகின்றோன்.

“வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வானுறையும்
தெய்வத்துள் வைக்கப் படும்”

அன்னாரின் பிள்ளைகளின் சார்பாக,
கலாசாலை மாணவன்,
திரு.க.யோகராசா (1991/1992 Batch)
ஓய்வுநிலை உதவிக்கல்விப் பணிப்பாளர்,
சித்தாண்டி, மட்டக்களப்பு

Tribute to our Precious gem.

In loving memory of our Queen and our precious MOM, who left us on 6th February, 2024, we gather our thoughts and memories to celebrate the remarkable woman she was. She was not only our mother, she also played the role of our Father when we lost him 40 years ago. Mom's presence in our lives was a source of endless love, guidance, and strength as she was the pillar of our lives.

Her voice echoed through our home and her smile and the very caring look from her eyes lifted our spirits even in the darkest of times. We remember her gentle hands that comforted us, her warm hugs that made everything feel right. She had a way of making each day special, whether through her delicious meals that brought the family together and the endless phone calls to check on each and every one to ensure all are safe and secure. She was always a believer of GIVING without any expectation of return. She gave everything she had, time, education, wisdom, love, mercy and more importantly every penny she earned.

One memory that stands out is the way she encouraged us to pursue our dreams, always believing in our potential and making sure that her five girls stand up on their own feet. Her unwavering support shaped who we are today, teaching us resilience and perseverance through her own example.

She taught us the importance of kindness and compassion, showing us that empathy could heal wounds and bridge divides. Her wisdom, gained through a lifetime of experiences, guided us through life's challenges with grace and courage. She believed in the power of education and instilled in us a thirst for knowledge that continues to drive us forward.

Her legacy lives on in the lives she touched, from friends who found solace in her words to neighbours who benefited from her acts of kindness. She was a pillar of strength in our community, always ready to lend a helping hand without expecting anything in return. Her generosity knew no bounds, and her spirit of giving continues to inspire us to make a difference in the world around us.

Though she is no longer with us, her love remains etched in our hearts forever. We miss her dearly, her laughter, her wisdom, her comforting presence. As we honour her memory, we carry forward her values and teachings, ensuring that her legacy of love and compassion continues to shine brightly.

May her beautiful soul rest in the arms of the almighty God. Rest in peace Momma!!

**Loving Daughters,
Roggiee Kanthasamy
Linda Kariawansa
Kridja Kanagasingam
Chandra Kanagasingam
Babsy Nanayakkara**

Dear family and friends of Late Kanmany Kanagasingham !

Today, we unite to celebrate the life of a beloved lady. Aunty was a cherished regular devotee of Kingston Sai Centre known to us as Amma, Aunty and Grandma.

She was a special soul who always had a smile on her face and a kind word for everyone she met. She was someone who truly cared about others and always wanted the best for them.

Many of us will remember how devoted she was to her family. Every week, rain or shine, she made sure to bring Anya to Bhajan and SSE classes without fail. It was a beautiful testament to her love and commitment.

She had this amazing presence about her, a real warmth that made you feel instantly at ease, and let's not forget her impeccable style. She was always put together so well in a saree or Kaftan with her favourite perfume, adding the extra touch of elegance. But what we will probably miss the most about her is her laughter. She had such a great sense of humour and was always up for a good laugh. Even in tough times she could find a way to make us smile. Aunty had such a glowing aura around her. She would walk into a room and you would instantly feel her glow and be compelled to go and give her a hug. She never complained, and always saw the positive side of life, her attitude was infectious and you couldn't help but feel happier in her presence.

We will hold onto the memories of her smile, her advice and her love, though she may be gone her spirit will live on in our hearts forever.

We hope you are resting in peace, dear Aunty, you are deeply missed, but your legacy of love and laughter will continue to shine brightly.

Sai Ram Kingston Sai Centre - UK

To all family members and friends

We appreciate your support during the difficult times in our lives. Thank u for your attendance. It was a great way to memorialise our mother's life.

Our whole family thanks you for the beautiful bunch of flowers sent, which brought light and warmth into the room.

We are also incredibly grateful for the family members and friends who helped us by running errands, bringing food, setting up, etc. Your kind gestures and assistance throughout the process made our mother's funeral special. You all were an important part of our mother's life, and we are so grateful you played a significant role in her funeral.

Finally, we are also so grateful for the awesome written accounts sent, particularly the memorable events of our darling mother, which you all hold close to your hearts. These written accounts in memory of our mother not only honour her by compiling this book but also help us to process her loss by reminding us of happier times and to find solace in cherished memories.

Once again, thank you all from the bottom of our hearts.

Mrs Kanagasingham's Children

கண்மணி அம்மா

அன்புடன் ஆதரவைப் பொழிந்து
ஆங்கிலத்தை இன்புடன் பயிற்றி
இனிய நினைவுகளால் எம்மை
ஈர்த்து தன்னகத்தே நல்
உளம் கனிந்த உறவை தாமும்
ஊற்றியே எம்மவர் உள்ளத்தில்
எறும்பும் கரும்புமாய்ப் புகட்டி
ஏணியாய் எமை ஏற்றி விட்டவரை
ஐ ஆறு ஆண்டுகள் ஓடிட்ட போதும் யாம்
ஒருபோதும் மறவோமே...
ஓதித்தந்த விரிவுரையாளர்

வித்தக மணி விவேக மணி
கண்மணி அன்பு மணி
கனகசிங்கம் அம்மையார்!

அன்னையாய் அளவளாவி
ஆர்வமுட்டி ஆங்கில அறிவை
இன்புறவே இயம்பிடுவார் ...
ஈர உளம் கொண்ட அவர்
உவகையுடன் கல்வி தந்தார், யாம்
ஊக்கம் பெற்றோம் அவர் அறிவால்...
எங்கள் உள்ளம் இன்று (சிஷ்யர்)
ஏங்கிடுதே அவர் இழப்பால்,
ஐயரே! ஆண்டவரே!!
ஒளிமிக்க பரலோகில் அவர்
ஓரிடத்தில் இளைப்பாற யாம்
ஒன்றுகூடி ஒற்றுமையாய்
ஒரு மனமாய் இறைஞ்சுகிறோம்!

திருமதி. எனட் மோகன்,
(ஓய்வு நிலை ஆசிரியர்) ,
16/13B, மாவில்மட வீதி, கண்டி.

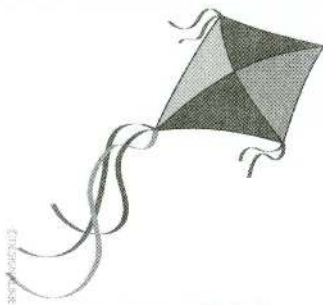
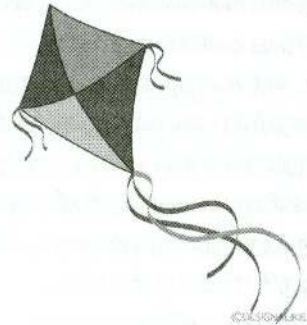
බැඳීම්

සමහර බැඳීම් හරිම පුදුමයි
 ඇත නොපෙනෙන දුරින් හිරියද
 එක් නිමේෂෙක මතක සටහන්
 ගෙනෙයි සතුටක් ඉහවහා ගිය

ඒත් පුදුමයි ඒ සියලු දෙන
 වෙන්ව යන හැටි නොදැනුවත්වම
 සරුගලයක කැඩුනු වැරසැලි
 යන විලාසෙන් පාවෙලා

ලබැඳි මිනිසුනි ඉපදෙන්න යලි යලිත්
 හමුවෙන්න කොහොම හරි
 විඳින්නට හුරු පුරුදු බව
 ආදරය සෙනෙහස
 සිත පුරාවට

කාරුනිකා ජේමරත්න
 09/02/2024

TIES

Some ties though are away from us
 And are not physically visible,
 An instant memory of them
 Brings and overspilling joy

However, it is surprising
 How they all disappear,
 Like the frills of a kite
 That fly away unexpectedly

Oh dear Aunty, wish we born again
 and again
 To feel the love and attachment
 To our heart's content

Karunika Pamarathne
 09/02/2024

අපේ අක්කා
කන්මණි කනගසිංහම් මැතිණිය.

ඇය අපේ අක්කාය. මටත් මගේ බිරිදටත් ඇය මුලින්ම හමුවූයේ 2000 වසරේ අගෝස්තු මස එක්තරා දිනයක දීය. අපේ මාතර නිවසට ඇය පැමිණියේ ඇගේ දියණියන් දෙදෙනෙකු සහ එම බෑනාවරු දෙදෙනා සමගය. ඒ එක්තරා මංගල කටයුත්තකටය. එදින ඇය අප පවුල සමග කොතරම් කුඵපග වූයේද කිවහොත් ඉන් පසු ඇය අපේ අක්කාය.

අද ඇය අප අතර නැත. මෙම 2024 වසරේ පෙබරවාරි මස 06 දින ඇය අපෙන් සමු ගත්තාය. ඇය හමුවූ දින සිට මේ දක්වා කාලය තුළ විටින් විට අප හමුවූ අවස්ථාවලදී ඇගේ ජීවිතයේ විවිධ අවස්ථා ඉතා ලෙන්ගතුව අප සමග පැවසුවායි ඇගේ දයාබර සැමියා වූ වෛද්‍ය ඒ කනගසිංහම් මහතා මෙලොව හැර යන තුරුම ඉතා යහපත් බිරිඟෙක් ලෙස ඇය ඔහුට සැලකූ ආකාරය ද ඉන් පසු ඇගේ දියණියන් පස්දෙනා රැක බලාගත් අයුරුද විටින් විට අප සමග පැවසුවාය.

අධ්‍යාපන අංශයෙන් ඉතා විශිෂ්ඨ සේවාවක් ඇය අපේ රටට සිදු කර ඇති. ඉංග්‍රීසි භාෂාව පිළිබඳ කථිකාවාර්ය වරයක් ලෙස විශාල ශිෂ්‍යයින් පිරිසක් ඇය දැයට දායාද කොට ඇති අතර, ඔවුන් ද අද අපේ රටට විවිධ ක්ෂේත්‍ර ඔස්සේ අති විශාල සේවයක් සිදුකරයි එංගලන්තයේ කිංස්ටන් හිදී සිදු වූ ඇගේ අවමංගලෝත්සවයටද මෙම සිසුන්ගෙන් ඇතමෙක් සහභාගී වීමෙන් පැහැදිලි වන්නේ ඇය විසින් සිදු කරන ලද සේවය ඔවුන් විසින් සිදු කරන ලද ඇගයීමක් වශයෙනි.

ඇය කිසිවිටෙකත් කුසිතව කාලය විනාග කර දැමීමේ නැත. එංගලන්තයේ සිටි දීර්ඝ කාලය තුළදී වදේග රටවල සිට එංගලන්තයට පැමිණෙන ඉංග්‍රීසි භාෂාව නොහැකි සිසුන්ට ඉංග්‍රීසි භාෂාව ඉගැන්වුවායි එමෙන්ම තම මිණිපිරියන්ට මැහුම් ගෙතුම් සහ ඉවුම් පිහුම් ආදී ගෙදර වැඩ පුහුණු කළායි එයද ඉතා ආදරණීය ලෙසයි එහෙත් ඇගේ දියණිවරුන්ට තරමක් සැරවර කළ අවස්ථාද මම දැක ඇත්තෙමි.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

තම ඥාතීන්ට ඇය ඉතා කුළුපහ විය. විටින් විට අප හමු වූ අවස්ථා වලදී අපට කැම බීම සැපයීම, තැගි හෝග ලබාදීම ඉතා ඉහළින්ම සිදුකොට ඇය සතුටු වූවාය. ජීවිතයේ අවසාන භාගය එංගලන්තයේ ඇගේ දියණිවරු සමඟ ජීවත් වුවත් ඇය වඩාත් ඇළුම් කළේ ලංකාවටයි ඊට හේතුව මෙහි සිටි ඇගේ ළඟම ඥාතීන් හමුවීමට ඉතා ආශාවෙන් පසු වූ බැවිනි.

මා දකින්නේ ඇය ඉතා සාර්ථක ජීවිතයක් ගත කළ ගුණගරුක කාන්තාවක් වශයෙනි. තමන්ගේ ස්වාමීපුරුෂයා සමඟ හොඳ පවුල් ජීවිතයක් ගත කිරීම, තමන්ගේ දූ දරුවන් රැක බලා ගනිමින් ඔවුන්ට හොඳ අධ්‍යාපනයක් ලබා දී හොඳ පුරවැසියන් ලෙස රටට දායාද කිරීම සහ තමන්ගේ ඥාතීන්ට සහ අසල්වැසියන්ට උදව් කරමින් අවසාන මොහොත දක්වාම, තම ජීවිතයට වටිනාකමක් ලබාදීමට ඇය කටයුතු කළාය. අවසාන වශයෙන් අපේ ආගමට අනුව අපේ අක්කාට අමා මහ ගිවන් සුව ලැබේවායි මම ප්‍රාර්ථනා කරමි.

මල්ලි

පී. නාණයක්කාර

මාතර

திருமதி. கண்மணி கனகசிங்கம் (பகுதி நேர விரிவுரையாளர் - ஆங்கிலம்) யதன்சைட் அரசினர் ஆசிரியர் கலாசாலை, கொட்டகலை.

நுவரெலியா யதன்சைட் அரசினர் ஆசிரியர் கலாசாலையில் இணைந்த பயிற்சி நாட்களில் அங்கு பணியாற்றி எமக்கு கற்பித்த இரண்டு சிறந்த ஆளுமைகளை இவ்வருடத்தில் இழந்துவிட்டேன். அதிபர் பரமேஸ்வரி அம்மா மறைந்த அடுத்த மாதத்தில் என் பெருமதிப்பிற்கும் மிகுந்த அன்பிற்குமுரிய பகுதி நேர ஆங்கில விரிவுரையாளராகக் கடமையாற்றி எம்மை வழிநடத்திய மற்றொரு ஆளுமை திருமதி. கண்மணி கனகசிங்கம் அவர்களது நினைவில் இந்த ஆக்கத்தை வரைகிறேன். ஆங்கில பாடத்தினை மிகச் சிறப்பாகக் கற்பித்ததோடு நகைச்சுவை ததும்ப அவர் வகுப்புகளை நடத்தும் பாங்கு மிகச் சிறப்பானது. கலவரங்கள், வன்செயல்கள், இழப்புகளைச் சுமந்த எமது நெஞ்சத் துயரை அவர் நன்கு அறிந்திருந்தார்.

அவரது தனிப்பட்ட அக்கறையும் அன்பும் அவர் மீது மிகுந்த மதிப்பை எனக்கு ஏற்படுத்தி இருந்தது. மானிப்பாயைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட இவரது ஆங்கில ஆசிரியர் பணி ஹற்றன் பொஸ்கோ கல்லூரி, ஹற்றன் ஹைலன்ஸ் கல்லூரி என்பவற்றில் சிறப்பாக அமைந்திருந்தது. 1990 காலப்பகுதிகளில் இவர் யதன்சைட் அரசினர் ஆசிரியர் கலாசாலைக்கு ஆங்கில பகுதிநேர விரிவுரையாளராக இணைப்புச் செய்யப்பட்டிருந்தார். 1991 ஆம் வருடம் அவருடைய ஒரே மகன் கொழும்பு பல்கலைக்கழகத்தில் கற்ற காலத்தில் கல்கிசை கடலில் நீராடிய வேளையில் எதிர்பாராத மரணத்தைச் சந்தித்தார். ஆறு குழந்தைகளின் தாயான இவர் மகனின் மரணத்தால் தாங்க முடியாத துயரத்தை சந்தித்தார். அவரது வகுப்புகள் பயிற்சி மாணவர்களில் நான் ஒருவனே பொரளை கனத்தை மயானத்தில் நிகழ்ந்த தகனக்கிரியைகளில் கலந்து கொண்டேன். அன்று அவர் அலறித் துடித்த காட்சிகள் அதற்கு பிற்பட்ட நாட்களில் என்னை மகனே என்று அன்பாக நடத்திய நாட்கள் அத்தனையும் கண்களைப் பனிக்கச் செய்கின்றன. 1992

ஆம் வருடம் நான் மட்டக்களப்பிற்கு புறப்பட்ட வேளையில் கண்கள் கலங்க குரல் தளும்ப ஆசீர்வதித்து வழி அனுப்பி வைத்தார். சில காலத்தில் தனது பிள்ளைகளுடன் இவர் ஐக்கிய இராச்சியத்திற்குப் புலம்பெயர்ந்ததால் அம்மாவுடன் தொடர்பு முற்றிலும் துண்டிக்கப்பட்டு விட்டது.

அவரது முகவரி அல்லது தொலைபேசி இலக்கத்தை பெறுவதற்கு எத்தனையோ தடவை முயற்சித்தும் அது கைகூடவில்லை. இந்த ஒரு தலைமுறை கால இடைவெளியில் எனக்கு கிடைத்தது அவருடைய மரணச் செய்தி மாத்திரமே. எனது விரிவுரையாளரும் கல்வி அமைச்சில் தமிழ் மொழிப் பிரிவில் பணிப்பாளருமாகக் கடமை ஆற்றிய ஒருவர் மூலமே இத்தகவல் கிடைக்கப்பெற்றது. ஜனனமும் மரணமும் இயற்கையின் நியதி என்றாலும் ஒரு உண்மை உறவின் இழப்பின் வலியை உணர்கின்றேன். அவர் தனது பாடத்தில் காட்டிய வாண்மை என்னை பேராதனை பல்கலைக்கழகத்தில் ஆங்கில மொழித் துறையில் ஒரு பட்ட மேற்கல்வி டிப்ளோமா வரைக்கும் இட்டுச் சென்றதெனில் அது மிகையில்லை.

நன்றி அம்மா ! ஆயிரம் மலர் கொண்டு உங்கள் பாத கமலங்களை அர்ச்சித்து என் இறுதி அஞ்சலியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

உங்கள் மாணவன்.

திரு.எஸ்.புண்ணியமூர்த்தி, (1991, 1992)

ஓய்வு நிலை ஆசிரியர்/சமாதான நீதவான் (WI)

20/14, செல்வநாயகம் வீதி, மட்டக்களப்பு.

(செல்லிடப்பேசி இலக்கம் 077 6331266)

Tribute to my beloved Lecturer.

When I heard of the demise of my dearest and respected lecturer Mrs.Kanmany Kanagasingam I felt untold pain. Many memories of my college days of Ythanside, Kotagala back to me. She was of course a cherished and integral part of the college. As I had taken English Language as my special subject, I had a privilege of having Mrs.K.Kanagasingam as my lecturer of English. I truly appreciate how she spent her time for the successful Teaching and Learning process. I thank her for making such an amazing classes during her lecture time.

Though, it passed thirty three years, I vividly remember her kind approach and the art of teaching. Not only she was an amazing lecturer but also with positive personality. She used fun ideas to encourage us to learn effectively. She was truly an inspiration to us in the field of teaching. Her dedication to guiding us was exceptionally admirable. I learned a lot from her. I really thankful to have had such a tutor and guide. Her smart appearance and voice are not forgettable. Her kindness and loveable words still remain in the heart. I appreciate her motivation through out the period of my college days. My eyes become misty when I recollect the past memories of my beloved lecturer. May she attend the supreme Bliss of Moksham.

**Mr.S.Punnamoorthi,
Batticaloa.**

என் அன்னைக்கு நிகரான அன்னை.

கடந்த 1991.03.06 ந் திகதி அன்று கொட்டகலை அரசினர் ஆசிரியர் கலாசாலையில் ஒரே மேசையில் மூன்று அன்னையரைச் சந்திக்க வாய்ப்புக் கிட்டியது. அம் மூவரதும் கருணைமிக்க சாந்தமான முகபாவம், கனிவான பேச்சு அவர்களை ஒரு தாயாக அன்றைய தினமே என் மனம் பதிவேற்றம் செய்தது. அன்று முதல் இரண்டு ஆண்டுகள் அவர்களிடம் ஓர் ஆசிரிய பயிற்சி மாணவனாக பெற்றுக்கொண்ட கற்றல், கற்பித்தல் மற்றும் இன்னோரன்ன அனுபவப் பதிவுகள் அனைத்தும் என் தொழில் வாண்மைக்கு இன்று வரை உரமூட்டியது என்றால் அது மிகையாகாது.

இம்மூவரில் உளவியற்கல்வியை அமரர் நடராஜபிள்ளை அவர்களும் ஆரம்பக் கல்வியை அமரர் பரமேஸ்வரி அம்மையார் அவர்களும் ஆங்கிலப் பாடத்தை அமரர் கண்மணி கனகசிங்கம் அவர்களும் கற்றுக் கொடுப்பதில் அவர்களுக்கு நிகராக எவருமில்லை என்றே கூற வேண்டும். இம்மூவருக்கும் எனது இதய அஞ்சலியை சமர்ப்பணம் செய்கின்றேன். மேலும் இம் மூவரிலும் என்மீது மிகுந்த அக்கறையும், அன்பும், பாசமும் மிக்க ஒருவராக இருந்தவர் அமரர் கண்மணி கனகசிங்கம் அம்மையார் ஆவார்.

இவர் என்மீது காட்டிய அன்பும், அக்கறையும் எனக்கு வழங்கிய உதவி ஒத்தாசைகளையும் என்னால் என்றுமே மறந்து விட முடியாது. நான் வசித்த இடத்தில் எனக்கொரு சஞ்சலம் ஏற்பட்ட போது அவ்வேளையில் ஒரு தாயாக எனக்கு ஆறுதல் கூறி தன்னுடைய வீட்டில் மூன்று பிள்ளைகளுக்கும் ஓர் அண்ணாவாக இரு எனக்கூறி அடைக்கலம் தந்தார். அன்று முதல் நாங்கள் ஓர் அம்மா நான்கு பிள்ளைகள் என்ற சிறிய குடும்பமாக ஓராண்டு காலம் மிக்க மகிழ்வோடு வாழ்ந்தோம்.

அந்த ஓராண்டு காலம் கிரிஜா, வேவி, வவுச்சி ஆகிய மூவரும் என்னை உயிரிலும் மேலாக மதித்து அண்ணா என்ற உயரிய மரியாதையை எனக்கு கிடைக்கச் செய்தவர் என் அன்னையின் மறுபிறவி அமரர் கண்மணி கனகசிங்கம் அவர்கள்தான். அதுமட்டுமன்றி எங்கு செல்வதானாலும் ஆண் துணைக்கு என்னையே அழைத்துச் செல்ல அனுமதிப்பார். தான் வீட்டில் இல்லாத சந்தர்ப்பங்களிலும் வீட்டில் அனைத்துப் பொறுப்புக்களையும் என்னிடமே ஒப்படைத்துச் செல்வார். எங்கிருந்தோ சென்ற என்னை தன்

வீட்டில் பெற்ற பிள்ளை போல் நம்பிக்கையுடன் வாழ வைத்த என் உத்தமியை என்றும் என்னால் மறக்க முடியாது.

தினமும் எனது உணவில் மிகுந்த அக்கறை காட்டியவர். நான் உண்ணும் போது அருகில் வந்து பார்த்து விட்டு உடன் முட்டை ஒன்றைப் பொரித்து அதனை என் சாப்பாட்டில் வைத்து விட்டு என் அருகில் நிற்பது இன்றும் என் கண் முன்னே நிழலாடுகின்றது. இத்தகைய அன்பு, அரவணைப்பு காட்டியவர் யாராக இருக்க முடியும் என்பதை அனைவரும் புரிந்து கொள்வர்.

அவரது ஆளுமை, ஆங்கில மொழி கற்பித்தலில் சிறந்த நிபுணத்துவம் மிக்கவர். ஓர் ஆசிரியருக்கு ஆங்கில மொழியை எவ்வாறு இலகுவாக, மகிழ்ச்சியாக, சுவாரசியமாக கற்பிக்க வேண்டுமோ அவ்வாறு கற்பிக்கும் ஆற்றல் மிக்கவர். இவை தவிர புறக்கிருத்தியச் செயற்பாடுகளான கலைவிழா, வாணிவிழா, நூல் வெளியீடு, விளையாட்டுப் போட்டி போன்றவற்றுக்கு பொறுப்பான விரிவுரையாளராக பணியாற்றும் போது தனது பணி மட்டுமன்றி அணியை வெற்றியடையச் செய்வதிலும் முன்னின்று உழைப்பவர். அவர் எவருடனும் கோபப்பட்ட மனவெழுச்சி முகபாவத்தை நான் கண்டதில்லை. என்றும் அமைதியான புன்சிரிப்பே அவரது முகத்தில் காட்சியளிக்கும்.

என்னுடைய வாழ்வில் அமரர் கண்மணி கனகசிங்கம் அவர்களின் குடும்பத்தில் வாழ்ந்த காலம் இறைவன் எனக்குக் கொடுத்த வரமாகும். அதே போன்று அவரது பிள்ளைகளான எனது சகோதரிகளில் வவுச்சியின் சுட்டித்தனமும், வேவியின் வெகுளித்தனமும், கிரிஜாவின் அமைதியான சுபாவமும் என்றும் என்மனதில் மாறாத உறவுகளாகும். இம்மூவரையும் என்றும் மறக்க மாட்டேன். இருந்தும் ஒரு கவலை, அவர் உயிருடன் இருக்கும் போது ஒரு தடவை பேசலாம் என நான் எடுத்த அத்தனை முயற்சிகளும் தோல்வியில் முடிந்து அவரின் மரணச் செய்தியே இறுதியில் கிடைத்தது. எவ்வாறாயினும் அன்னாரது ஆத்மா விரைவாக ஆன்ம ஈடுற்றம் பெற வேண்டுமென இறைவனைப் பிரார்த்தித்து விடைபெறுகின்றேன்.

ஓம் சாந்தி! சாந்தி!! சாந்தி.

திரு க.ஃயாகராசா (1991/92)

ஓய்வாநிலை உதவிக்கல்விப் பணிப்பாளர்,

சிந்தாண்டி, மட்டக்களப்பு.

0777241923

அம்மணி

நீ ஒரு சிங்கப்பெண்மணி!
ஹைலண்ட்ஸ் கல்லூரியில் தொடங்கி
யதன்சைட் ஆசிரிய கலாசாலை வரை
தொடர்ந்து எம்மை வழி நடத்திய
ஆளுமைப் பெண்மணி நீ

கல்லூரி காலமது...
டன்பார் மைதானத்தில்
சுட்டெரிக்கும் வெயிலில்
அணிவகுப்பு பயிற்சிக்கு பயந்து
ஒளிந்திருக்கும் ஒவ்வொருவரையும்
அம்மணியே! ஓடி ஓடி நீயும்
தடிகொண்டு வெருட்டிடுவாய்
காலங்கடந்தாலும் ஞாபகத்தில் நிற்கிறது...

“தோப்” இல்லம் தோற்றாலும் - நீ
வழிநடத்தும் அணி வகுப்பு தொனியில்
முதலிடம் பெற்ற வரலாறும் உண்டு.

ஆங்கிலம் கற்பிக்கும் போது - நீ
அதிகாரத் தோரணையில் வெருட்டினாலும்
குவிந்த உதட்டினிலும்
குழி விழுந்த கன்னங்களிலும் - உன்
பொய்க்கோபம் புரிந்து விடும் - பாசத்தின்
புன்னகை விழியோரம் பூத்துவிடும்

அம்மணியே உன்னுருவம்
அசையாமல் கண்ணெதிரே!
எத்தனை ஜென்மங்கள் ஆனாலும்
அம்மணியே! உந்தன் ஆங்கிலம்
கற்பித்தலை மறக்கமுடியாது
ஆத்மா சாந்தி பெற வேண்டுகின்றோம்....

திருமதி.சுசீலா மோனதாஸ்
(முன்னாள் ஆசிரியர்)
1991/1992 அணி,
வட்டவளை.

About Your mum.

“You can be sure that whoever gives even a drink of cold water to one of the least of these will certainly receive a reward”. It is a privilege to recall my past memories of cool estate life while thinking of your mum Mrs. Kanmany kanagasingam whom I was in contact with when I was missioned at Holy Family Convent, Talawakelle. Her husband was a doctor and the children were doing their primary studies in our school. Her only son late. Roshan, was my favourite student in my class. The fact that her children are in a high position in today’s society is one of the examples of the excellence of this loving mother. Whenever we visited the doctor we, the Sisters always had a long chat with her and enjoyed her presence. Madam was very simple, welcoming, gentle and approachable. She loves the poor and needy and rendered their tireless services to them for which they are very grateful till now. May God be praised.

Sr. Josephine Rajani Amirthanathar.
Holy Family Convent,
Puthukudiyiruppu, Mullaithivu, Sri Lanka

You were a driving force behind the development of my sons who were learning English literature- always pushing them towards perfection and never letting them settle for average. We will always have fond memories of being at your classes after school and staying back afterwards to have tea and chat with you. I will never forget the help and guidance you gave me during difficult times.

Rest in peace Aunty.
Ambika Sayanthan

I met Aunt Kanagasingham around 20 years ago while I was pursuing my higher studies. I wanted to learn how to speak in English. A friend of mine introduced me to her in an unexpected encounter.

From the very first day, she showed love and care towards me in a very special way. She called me “Duwa” (meaning daughter in Sinhala). More than the English lessons, I was eager to visit her often because she meant so much to me, and being with her brought me immense joy.

She often wore a batik dress and filled her flask with milk tea (I still remember its taste). She would walk along the road and wait for my arrival.

Aunty: “I was waiting for you, Duwa.” Me: “Yes, I know, Aunty.”

Then she looked at my face. Aunty: “You look so tired. Let’s have some tea.”

I knew she was concerned because I would often visit her after work or classes, feeling quite tired.

She frequently prepared Pittu, String hoppers, and Eggplant rice. These dishes were quite different from Sinhalese food. She would always pack food for me and say, “You don’t need to cook tonight; this is your dinner.”

After such caring gestures, our lessons would begin. We talked a lot. I spoke in broken English, and sometimes she spoke in broken Sinhala to better explain things to me. It was an interesting exchange. She introduced me to all her daughters and I met a few grandchildren too. Day by day, I grew closer to her.

Then she moved to England to live with her daughters, and I moved to Australia. The separation was saddening.

I never forgot her. I called her whenever possible, and she always

eagerly awaited my call. Sometimes she would say: "You must have been my own daughter in a past life. Why, Uppa (a Tamil word), do I feel this way? When will you come to see me?"

I did not have proper answer because of my mother's illness. Aunty, I hope you can forgive me for not being able to visit. It's my regret, and now I mourn knowing she is gone.

You are so special,

I wrote this poem for her and translated it as best I could. It was a bit difficult. These flowers are from my garden for you, Aunty.

**Karunika Pemarathna
Sydney, Australia**

I am writing to express my deepest condolences on the passing of Miss Kanmani Kanagas Singam. She was a remarkable English teacher whose dedication and passion for teaching left a lasting impact on all of us.

Miss Kanmani's kindness, wisdom, and enthusiasm made learning a joy, and her memory will continue to inspire us. She will be greatly missed by all who had the privilege of knowing her.

Our thoughts are with you during this difficult time.

**Sincerely,
Thilagawathi Vellasamy**

எங்கள் அன்பு ஆசான்

“வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வானுறையும் தெய்வத்துள் வைக்கப்படும்” என்ற திருவள்ளுவர் வாக்கின்படி திருமதி. கண்மணிகனகசிங்கம் அம்மையார் அவர்கள் தம் வாழ்நாளில் இம் மலையகமண்ணிற்காக செய்த தியாகங்கள் பல. பிறப்பு யாழ்ப்பாணமாயினும் இம் மலையகமண்ணிற்காக அம்மணின் மைந்தர்களுக்காக அவர் ஆற்றிய சேவை என்றும் மறக்க முடியாத ஒன்று என்றால் அது மிகையாகாது.

உலகத்தின் மனிதர்கள் வாழ்வதற்காக சேர்க்கும் சொத்துக்களும் வசதி வாய்ப்புகளும் பல. அவ்வாறான நிலையில் இம் மலையகத்தின் வளர்ச்சிக்காக, அங்குள்ள மக்களின் அவல நிலைக்காக, அதன் துரித மாற்றத்திற்காக உழைத்து தம் வாழ்வையே இம் மண்ணிற்கே கொடுத்தவர் வரிசையில் திருமதி. கண்மணிகனகசிங்கம் அம்மையாரும் ஒருவர். தனது தாய்மொழியில் பற்றுக்கொண்ட இவர் வேற்று மொழியாம் ஆங்கிலத்தை தேர்ச்சிப் பாடமாகக் கொண்டு பாடசாலை மாணவர்களுக்கு மட்டுமல்ல அவர்களை செதுக்கி உருவாக்கும் ஆசிரியர் குழாமிற்கும் இம் மொழியில் தேர்ச்சி பெற வைப்பதில் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொண்ட ஒருவர் என்பதில் எனக்கும் பெருமை. அம்மையாரின் சேவை என்றும் பாராட்டப்பட வேண்டியதே.

இவர்களது வழிகாட்டலில் உருவானவர்களில் 1991, 1992 ஆகிய வருடங்களில் யதன்சைட் அரசினர் ஆசிரியர் கலாசாலையில் பயிற்சி பெற்றவன் என்ற வகையில் நானும் ஒருவன். தனது தொழிலில் ஒரு படி முன்னேற, பல அனுபவக் கற்றலை மேற்கொள்ள, கல்வியின் மேன்மையைப் புரிந்து எதிர்கால சமூகத்தை உருவாக்க, வழிநடத்த, சேவையின் புனிதத்தை உணர்ந்து செயல்பட, கடமை உணர்வை விளங்கிச் செயற்பட மனித நேயம் மிக்க ஒரு மனிதனாய் வாழ்ந்திட, சகோதர சிநேகிதம் கட்டியெழுப்பப்பட, ஒரு குடும்பமாய் பல விட்டுக்கொடுப்புகளுடன் வாழ, பல சிறப்பான நிகழ்வுகளை ஒழுங்கமைக்க, அதன் வெற்றியைக் கண்டு மகிழ்ந்திட இக் கல்லூரி தந்த அனுபவக் கல்வியில் எமக்கு துணை நின்று உழைத்து

வழிகாட்டியவர்களில் என் உள்ளத்தில் என்றும் நிலைத்திருக்கும் விரிவுரையாளர்களில் திருமதி கண்மணி கனகசிங்கம் அம்மையாரும் ஒருவர்.

வாழ்க்கைப் பயணத்தில் பலரை நாம் சந்தித்தோம், பழகினோம். ஆனால் அவர்களில் ஒரு சிலரே எம் இறுதி மூச்சு வரை எம் நினைவுகளுடன் பயணிக்கின்றனர். அவ்வகையில், செல்வி பரமேஸ்வரி அம்மையார். செல்வி. நடராஜபிள்ளை அம்மையார், திருமதி கனகசிங்கம் அம்மையார் என்பவர்கள் என்றும் நினைவில் நிலைத்திருக்கும் நீங்காத உறவுகள் என்றால் அது மிகையாகாது.

இம் மலையகத்தின் மைந்தனாக ஒரு சமுதாயத்தை கல்வியில் மேலோங்கச் செய்யும் ஒரு சகோதர ஆசிரியனாக, பல வருடங்கள் ஒரு பாடசாலை அதிபராகக் கடமையாற்றிய என் வாழ்க்கையை திரும்பிப் பார்க்கின்ற பொழுது இவ் விரிவுரையாளர்கள் எமக்களித்த கல்வியும், தொழில் அனுபவங்களும், மொழித் தேர்ச்சியும் பல மைல் கற்களைத் தாண்டி இம் மண்ணில் இந்த சமுதாயத்திற்கு, அதன் வளர்ச்சிக்கு ஏதோ ஒன்றை நாமும் சாதித்துள்ளோம் என்ற உயரிய சிந்தையுடன் ஒரு ஓய்வு நிலையில் உள்ள அதிபராக திருமதி. கண்மணி கனகசிங்கம் அம்மையாரை நன்றி உணர்வுடன் நினைவு கூருவதோடு, இச்சஞ்சிகை அம்மையாரின் நினைவுகளைச் சுமக்கும் ஒரு பொக்கிஷமாக வெளிவந்து பலரின் உள்ளத்தில் நினைவுகளை மீட்கும் ஒரு களஞ்சியமாக அமைவதற்கு மனதார வாழ்த்துகின்றேன்.

அம்மையாரின் சேவைப் பணியின் பயனாளி (1991-1992)

கோவிந்தன் இராஜரட்ணம் (ஓய்வு நிலை அதிபர்)

இல 23/10, மகமவுன வீதி,

கரவகெட்டிய,

பலாங்கொடை

தொடர்பு இல : 0767589546

அன்னை கண்மணி தாயாருக்கு....

கொட்டகலை ஆசிரிய கலாசாலையில்
வளமான மண்ணில்
நாம் கற்ற நாட்கள் நினைவில்
முளைக்க
உங்கள் கற்பித்தலின் ஒளியால் - நாம்
மின்னி
ஆங்கிலத்தின் அழகை
உங்களிடம் நாம் அறிந்தோம் அம்மணி

1991 - 92இல் யதன்சைட்
அரசினர் கலாசாலையில்
ஆங்கிலத்தின் பேரொளி
கண்மணி கனகசிங்கம்
உங்கள் வார்த்தைகள் கலங்கரை
விளக்காய் வழி காட்டுகின்றன.

ஒவ்வொரு பாட வேளையிலும் எங்கள்
மனதைத் தட்டி எழுப்பிய
வசீகர ஆளுமையே
நளினக் கலையில் உங்களை மிஞ்ச
யாருண்டு கலையகத்தில்

அன்னையே உங்கள்
கரம் பிடித்து நடக்கின்றோம்
உங்களிடம் யாம் பெற்ற
அறிவு பல
அறியா மொழி ஆங்கிலத்தை
கலை நயத்துடன் கற்பித்த தாயே
மனம் மலர்ந்தது அறிவு வளர்ந்தது.
எங்கள் வாழ்வில் உங்கள் புகழ்
என்றும் நிலைத்து நிற்கின்றது.

இன்று இதயத்தில் ஏக்கம்
நிறைந்து
உங்கள் அன்பை நினைத்து
ஏங்குகின்றோம் தாயே!
எங்களின் ஆழ்ந்த அனுதாபங்கள்
உங்களுக்கு
கண்மணி அம்மா உங்கள்
நினைவே சங்கீதமாய் ஒலிக்க
உங்கள் பாசமும் அறிவும் எம் வாழ்வில்
என்றும் இருக்கும் எம்மை மெருகூட்டும்

நன்றியுடன்,
திருமதி. திலகவதி வெள்ளைசாமி
1991/1992 - ஓய்வு நிலை ஆசிரியை
இல 18/2, வேவஸ்ஸகம, வினீதகம,
பகுவளை.

மறக்குமோ தாயே மலையகம் உன்னை

ஈழத் திருநாட்டில் இலங்கும் மணிமுடி போல எட்டிசையும் போற்றுகின்ற யாழ் நகரில் வந்துதித்த ஆங்கில ஆசான் கண்மணி கனகசிங்கம்.

செல்வங்கள் செழித்திருக்க சேவையே தேவை என்று எழில் மிக்க யாழை விட்டு ஏழைகள் ஏற்றம் பெற மலையகம் மாண்புற வந்த மாணிக்கமே.....

யாழில் பூத்த மலர் மலையில் மணம் பரப்பிய மலர். அது தான் எங்கள் கண்மணி கனகசிங்கம். நிமிர்ந்த நடையும், நேரிய பார்வையும், மலர்ந்த முகமும், மகிழ்ந்திருந்த மனமும், கதையும், சிரிப்பும் ஆங்கில ஆளுமையும் கல்லூரியை அலங்கரித்து விடும்.

பலாலி ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலையில் அமரர். தேவபாலசிங்கத்தின் மாணவி அம்மையார் ஆவார். ஆசிரிய கலாசாலை அன்புடன் உம்மை வரவேற்க பல் கலையும் கற்று பட்டமும் பெற்று பண்புடனே பணி தொடர தடம் பதித்தீர் ஆசிரிய பயிற்சிக் கலாசாலையில்.

மரத்தைப் பற்றி படரும் கொடி போல உங்களைப் பின்பற்றி படர்ந்த ஒரு கொடியே நான். கடமை, கண்ணியம், கட்டுப்பாடு என கல்லூரிக்கு ஒரு கல் தூணாகிவிட்டீர்கள்.

வாழ்க்கைக்கு ஒரு வருமானம் நிரந்தரமாகிவிட்டதால் துணை ஒன்று வேண்டுமே என்றிருக்க குறுக்கே வந்தாரே வைத்தியர். கனகசிங்கம் அன்று. அவர் அன்றும் இன்றும் என்றும் உங்கள் கனகசிங்கம் தான்.

உங்கள் இல்லற தோட்டத்து இனிய கனிகளாம் ரோஜி, லிண்டா, கிரிஜா, பேபி, பாவுச்சி, பவன் என்றுமே இக் கூடாரம் நிலைத்திட வேண்டும்.

பாச மலர் ஒன்று என் தோட்டத்திலிருந்து தொலை தூரம் நோக்கி சென்று விட்டதே..!!!! கூட வாழ்ந்த மலர்கள் மனமுருகிக் கூறுகிறோம். கொஞ்சம் கூர்ந்து கேளுங்கள்... வாழ்வின் எல்லை வரை நேசம் தொடரும்....

நலமுடன் கூடி நல்லாயுள் பெற்றிட பிள்ளைகளை நன்றியுடன் வாழ்த்துகிறோம்..!

அன்புமிகு மலர் அக்கா, நு/புனித பத்திரிசியார் கல்லூரி, நலவாக்கலை.

மகப்பேற்றின் பின்னதான உளநோய்கள்

மகப்பேறு சிலவகை உளநோய்களுக்கான ஆபத்தினை அதிகரிக்கின்றது. எழுபத்தைந்து வீதமான தாய்மார்களிடத்தில் மகப்பேற்றின் பின்னதான உளநோய்களுக்குரிய அறிகுறிகள் தோன்றுகின்றன.

ஏற்கனவே உளநோய் ஒன்றால் பாதிக்கப்பட்டு இருத்தல், குடும்பத்தில் வேறொருவருக்கு மனநோய் இருத்தல், கணவனை இழந்து அல்லது பிரிந்து வாழ்தல், ஆதரவு அற்று அல்லது ஆதரவு குறைந்து வாழ்தல், விரும்பாக் கர்ப்பம் அல்லது விரும்பாக் குழந்தை, முதல் மகப்பேறு, முதிர்ந்த வயது, மனஅழுத்தத்தைத் தரும் பிரச்சனைகளால் பீடிக்கப்பட்டிருத்தல், மகப்பேற்றின் போதும் பின்னரும் ஒத்தாசை இல்லாது இருத்தல் போன்றன மகப்பேற்றின் பின்னதான உளநோய்களுக்கான ஆபத்தினை அதிகரிக்கின்றன.

அடிக்கடி அழுதல், உணர்வுக் கொந்தளிப்பு, சோர்ந்த, பயந்த, எழுச்சியான, அல்லது எரிந்து விழும் மனநிலை, தனது அல்லது குழந்தையின் ஆரோக்கியம் பற்றிய மிதமிஞ்சிய கவலை, தன்னை அல்லது குழந்தையைப் பற்றிக் கரிசனை இல்லாது இருத்தல், நித்திரையின்மை, பசியின்மை, தன்னை அல்லது குழந்தையை அழித்துக் கொள்ளும் எண்ணங்கள் மற்றும் முயற்சிகள், அதீத யோசனை வயப்பட்டிருத்தல், குழப்பமான மனநிலை, சந்தேக மனப்பான்மை, அதி கூடிய அல்லது குறைந்த உரையாடல், எதிலும் விருப்பமற்று இருத்தல், நலிந்த மன ஒருமுகத்தன்மை மற்றும் நலிந்த ஞாபகம் போன்றன மகப்பேற்றின் பின்னதான உளநோய்களின் அறிகுறிகளாகும்.

தகுந்த சிகிச்சை அளிக்கப்படாதவிடத்து, தனக்கு அல்லது குழந்தைக்கு ஊறு விளைவித்துக் கொள்ளல் (மரணம்), நீண்டநாள் நிலைக்கும் உளநோய், குழந்தையினுடைய வளர்ச்சியில் பாதிப்பு (உடல், உள), உடல் சார்ந்த நோய்கள் (தாய், குழந்தை), மற்றும் குடும்ப, பொருளாதார, சட்டரீதியான பிரச்சனைகள் போன்றவற்றை மகப்பேற்றின் பின்னதான உளநோய்கள் ஏற்படுத்துகின்றன.

மகப்பேற்றின் பின்னதான உளநோய்களை ஏற்படுத்தும் காரணிகளைக்

கண்டறிந்து அவற்றைத் தீர்த்துக் கொள்வதே நோய் ஏற்படாமல் தடுப்பதற்கான மிகச்சிறந்த பரிகாரமாகும். மகப்பேற்றின் பின்னதான உளநோய்களைத் தொடக்க நிலையிலேயே கண்டறிதல், மருந்துகள், மின் அதிர்வுச் சிகிச்சை, உளவளத்துணை, மனஅழுத்தத்தைத் தரும் பிரச்சனைகளுக்குத் தீர்வு காணுதல், நோய் பற்றிய அறிவைப் பெற்றுக்கொள்தல், உடல் மற்றும் உணர்வு ரீதியான ஆதரவைத் தாய்க்கு வழங்கல், குழந்தைக்குத் தகுந்த பராமரிப்பு போன்றன மகப்பேற்றின் பின்னதான உளநோய்களுக்குரிய சிகிச்சை வழிமுறைகளாகும்.

கர்ப்பகாலத்தில் தாய்மார்கள் எத்தகைய மனநிலையுடன் இருக்கின்றார்கள் என்பதும் மகப்பேற்றின் பிறகான உளநோய்கள் ஏற்படுவதற்கான ஆபத்தைத் தீர்மானிப்பதில் செல்வாக்குச் செலுத்துகின்றது. கர்ப்பம் தரித்திருக்கும் காலத்தில் ஏதோ ஒன்று அல்லது பல காரணங்களின் பொருட்டு தொடர்ச்சியான மனஉளைச்சல், மனஅழுத்தம், மனக்கவலை, விரக்தி, அச்சம், பீதி, பட்டம் போன்றவற்றுக்கு உள்ளாகும் தாய்மார்களுக்கு மகப்பேற்றின் பிறகான உளநோய்கள் ஏற்படுவதற்கான ஏதுநிலை அதிகம் என்று ஆய்வு முடிவுகள் காட்டுகின்றன. இந்த ஆய்வுகள் இத்தகைய மனநிலைகளுடன் இருக்கும் தாய்மார்களுக்குப் பிறக்கும் குழந்தைகளும் நடத்தை மற்றும் மனநலம் சார்ந்த பிரச்சனைகளுக்கு ஆளாவதற்கான ஆபத்தை அதிகம் கொண்டவர்களாக இருப்பதாக மேலும் தெரிவிக்கின்றன. இம்முடிவுகள் சுட்டுவது யாதெனில், கர்ப்பம் தரித்துள்ள தாய்மார்கள் மேற்படி எதிர் மனநிலைகள் இல்லாவண்ணம், இன்னும் குறிப்பாகச் சொல்வதானால் மகிழ்வான மனநிலையுடன், கர்ப்பகாலம் முழுமைக்கும் இருப்பது முக்கியமானது, அத்துடன் இவ்வகை மனநிலைகள் கர்ப்பம் தரித்திருக்கும் தாய் ஒருவரிடத்தில் காணப்படுமாயின் அதற்குரிய காரணத்தைக் கண்டறிந்து நிவர்த்திப்பது மற்றும் அவருடைய மனநிலையை மேம்படுத்தும் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வது அல்லது வழங்குவது நடைபெற வேண்டும் என்பதும் ஆகும். இன்னும் ஒரு படி மேலே சென்று சொல்வதானால், கர்ப்பம் தரிக்க விரும்பும் தாய் ஒருவர் கர்ப்பம் தரிக்க முன்னர் மனநிறைவான, மகிழ்வான மனநிலையுடன் கர்ப்பத்திற்குத் தயாராவது இன்றியமையாதது. தாய் மற்றும் சேய் இருவரினதும் மனஆரோக்கியத்தையும் மனச்சமநிலையையும் தக்க வைப்பதற்கும் உறுதிப்படுத்துவதற்கும் இந்த நடவடிக்கைகள் இன்றியமையாதவை ஆகும்.

திரு. தா.ஞானாகரன் (1991/92) ஐக்கிய இராச்சியம்

Grandma

I always cherished the moments when I could touch my grandmother's hands. They were wrinkly and soft, always reminding me of the wisdom and countless experiences she held. I would imagine the life she led, knowing my existence was just a small part of her history. Grandma rarely spoke about her past, leaving us to imagine the pain of losing her husband and son. Despite this, anyone who knew my grandma would describe her as a strong lady: someone who did not give in and fought for what she believed in. As the eldest in our family, she was the glue binding us all together: the force that kept us united.

Going to grandma's house is filled with sweet memories for me. I recall how she would offer me chocolates and food, becoming upset if we refused. Her hospitality was like none other; on certain summers when red ants invaded her garden, we helplessly became victims to these insects but Grandma took great care to protect us and apply Savlon (a balm) on us after we had been stung, constantly ringing my mother to check how we felt afterwards. I feel now I have taken those moments for granted, as I know that never again will someone apply cream on my arms and legs as lovingly as my grandma did. As I got older and began to visit her on my own, Grandma never let me return home alone, always finding someone to drive me back. No matter the time or trouble it caused, Grandma made sure that my safety was most important. And most famously, I remember how she would fill our pockets with envelopes, (unbeknownst to us full of money) for our parents to find back home. Grandma was a giver; she gave all the love she had to us and more.

But most importantly, Grandma had the biggest impact on my education. As a lecturer, she always emphasised that education was key to our future. I am eternally grateful to her for paying my tuition fees, which allowed me to pass the exams necessary to attend one of the best schools in the country. She had unwavering trust that I would pass and later in my sister's as well, who joined me in the same school. In essence, Grandma

was a lady who reached higher than the stars and ensured we had every opportunity to do the same. Her support and generosity were unconditional, something she never put a limit on. Grandma was a multi-talented lady, encouraging us to be well-rounded. She excelled in netball as a centre and goal shooter, playing both the veena and violin, a spectacular sewer (teaching my sister how to sew as well), having a good hand in the garden, a strong passion for literature and hands that could create the most mouth watering dishes on earth. Unlike any other grandmother, she could do it all, even analysing Shakespearean plays with me, at a time when most grandmothers could not speak the same language as their grandchildren!

So as I reflect upon the tremendous lady my grandmother was, I feel honoured to have been a part of her family. For the burdens she carried on her back and the problems she overcame to give my cousins, sister, and I the life we lead now, I am forever grateful. To me, Grandma is an angel sent by God, now called back. She fulfilled her duty with us, and I hope she now receives all the happiness and prosperity she sacrificed.

I look for the day when I will worship her at her feet again, asking her for blessings as we move into the future. No one can replace you grandma. I love you.

Shenali Nanayakkara

Grandma, you are very special to me. You have become the heart and soul of my life. You always looked after me with care and tenderness. You are my precious guardian angel who taught me to read, knit and the female etiquette in life making me who I am today . I love you so much and I just can't think of life with you gone. Your blessings and wishes will always guide my path today and forever. You always evolved around us making us your world and soul. I have the greatest memories of you which I hope to never lose. Thank you for everything you've taught me. I won't forget all your kind words, manners and motivation you gave me. Since I have been born you have held me in your hands and comforted me for 17 years. The days don't go without me thinking of you. I have become very lonesome without you but I know that one day I will make you proud.

Anya - Granddaughter.

KANMANY KANAGASINGHAM'S FAMILY TREE

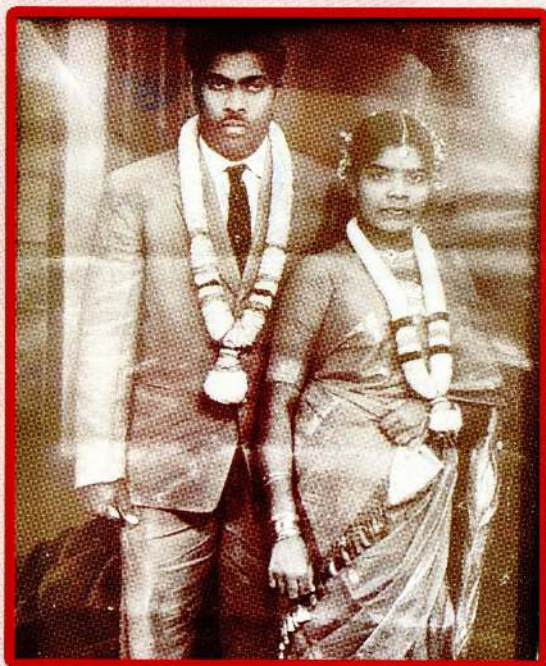
1935 - 1984

1937 - 2024

1969 - 1991

With her late Husband

Daughters and Mother

Roggie, Linda, Kridja, Baby and Babsy

With the Grandchildren

Praveena with Grandma

Takesh with Grandma

Shenali and Grandma

Kiara with Grandma

With Grandchild
Anya

Grandson Takesh

Birthday Function

Kiara and Grandma

Grandson Indurain

Grandson Takesh

Roshan
Kanagasingam
(Son)

Kanthasamy
Son-in-law)

Family Members

Daughter & Grand Children at a Religious Programme

With the Lectures at N/Govt. Teachers Training College

With the Teacher Trainees

Son in Law Indika and Grandson Takesh

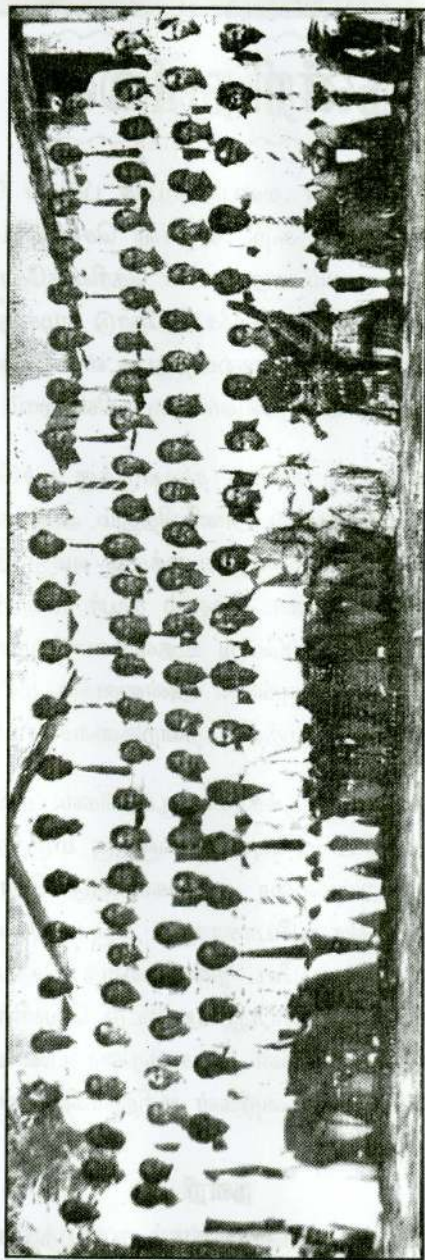
Son in law Sanjaya

Eldest Grandson Senthoran

அரசினர் ஆசிரியர் கலாசாலை
தலவாக்கலை

அதியர், விரிவுரையாளர்களுடன் 1986 - 87ம் வருட
விடுகையாண்டு பயிற்சி ஆசிரியர்கள்

நன்றி நவிலல்

எங்கள் இதயதீபம் ஆன அன்புத்தாயின் பிரிவுச் செய்தியறிந்து நேரிலே வந்து ஆறுதல் கூறி அஞ்சலி செலுத்தியவர்களுக்கும் சமூக ஊடகங்கள் மூலம் அனுதாபம் தெரிவித்தோருக்கும் எமது இல்லம் வந்து எம் துயரில் பங்கேற்றதோடு எமக்குப் பக்கபலமாக நின்று ஆறுதல் அளித்த அனைத்து உள்ளங்களையும் இவ் வேளையில் நினைவு கூருகின்றோம்.

மலர்ச்சாலைக்கு வந்து எங்கள் தாயாருக்கு பூச்செண்டுகளைக் கொண்டும் மலர்மாலை அணிவித்தும் அஞ்சலி செய்த உறவினர்கள், நண்பர்கள் அனைவருக்கும் எமது இதயபூர்வமான நன்றிகள் உரித்தாகின்றன. மேலும் துயர் நிறைந்த சூழலில் எமக்கு உணவளித்தும் பல்வேறு உதவிகளை வழங்கியும் இறுதி ஊர்வலத்தில் பங்கேற்று எங்கள் அன்னைக்கு மரியாதையளித்த அனைவருக்கும் சிரந்தாழ்த்திய நன்றிகளைச் சமர்ப்பின்றோம்.

இந்த நினைவு மலருக்கான ஆக்கங்கள், கவிதைகள் என்பவற்றை வழங்கிய அன்புள்ளங்களுக்கு மிகுந்த நன்றிகளைத் தெரிவிப்பதுடன், இம்மலரை ஒழுங்கமைத்து தொகுத்துத் தந்த சகோதரர்களான திரு.க.யோகராஜா, திரு.சா.புண்ணியமூர்த்தி ஆகிய இருவருக்கும் விசேட நன்றிகளைத் தெரிவிக்கின்றோம்.

மேலும் இம்மலரை சிறப்புற அச்சிட்டு வெளிக்கொணரக் காரணமாக இருந்த எவகிநீன் அச்சகத்தினர் பணியாளர்களுக்கும் மனமார்ந்த நன்றிகள் உரித்தாகின்றன.

நன்றி

பிள்ளைகள், கனகசிங்கம் குடும்பத்தினர்

கீதாசாரம்

எது நடந்ததோ, அது நன்றாகவே நடந்தது
எது நடக்கிறதோ, அது நன்றாகவே நடக்கிறது.

எது நடக்க இருக்கிறதோ,

அதுவும் நன்றாகவே நடக்கும்.

உன்னுடையதை எதை சூழ்ந்தாய்.

எதற்காக நீ அழுகிறாய்?

எதை நீ கொண்டு வந்தாய் அதை நீ சூழ்ப்பதற்கு?

எதை நீ படைத்திருந்தாய், அது வீணாவதற்கு?

எதை நீ எடுத்துக் கொண்டாயோ,

அது சிங்கிருந்தே எடுக்கப்பட்டது.

எதை கொடுத்தாயோ,

அது சிங்கேயே கொடுக்கப்பட்டது.

எது சீன்று உன்னுடையதோ,

அது நாளை மற்றொருவருடையதாகிறது.

மற்றொருநாள், அது வேறொருவருடையதாகும்.

“இதுவே உலக நியதியும்,

எனது படைப்பின் சாராம்சமுமாகும்”

பகவான் ஸ்ரீ கிருஸ்ணர்

எவகிறீன் அச்சகம் (பிறைவேட்) லிமிடெட், மட்டக்களப்பு, 065 2222607